

Arrest

nr. 69 047 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN DE COTTE, die loco advocaat I. MOHAMMAD verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Dhaka. U bent sinds 2006 lid van BNP (Bangladesh Nationalist Party). Tussen 2007 en 2009 had u enkele problemen met de Caretaker Government. Maar uw problemen begonnen pas echt op 1 januari 2009. U organiseerde op die dag een meeting voor Chowdury Alam, een lokale leider van BNP. Deze meeting werd aangevallen door leden van de Awami League en bij een explosie vielen twee doden. U verliet meteen daarna uw huis. U verbleef achtereenvolgens in Chandpur, Comilla en Chittagong. Ondertussen liepen er vier of vijf valse rechtzaken tegen u. U probeerde in die tijd nog één keer naar huis terug te keren, maar u werd aangevallen door leden van de Awami League. In juni 2010 besloot u om Bangladesh te verlaten. U

verliet Bangladesh met de trein. Via India en Pakistan kwam u in Turkije terecht. In Turkije nam u een boot richting Italië en vanuit Italië reisde u door naar Parijs met de trein. Vanuit Parijs reisde u naar België en op 6 juli 2010 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een brief van BNP, een brief van uw advocaat, een arrestatiebevel, een bewijs van goed gedrag en zeden (nationaliteitsakte), medische documenten en twee enveloppen.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u gezocht wordt en dat er rechtzaken tegen u lopen in Bangladesh. U hebt geen kennis over de rechtzaken die, volgens uw verklaring, tegen u lopen. U weet niet of er vier of vijf zaken tegen u lopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) en over de inhoud van deze zaken kent u zo goed als niets (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U weet niet wie de klachten tegen u heeft ingediend. Enkel over de laatste zaak verklaart u dat een politieagent uit Ramna Police Station de klacht heeft ingediend, maar u kent zijn naam niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U weet enkel over de laatste zaak dat ze opgestart werd op 1 januari 2009. Over de andere zaken weet u niet wanneer ze ingediend werden (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U bent bovendien vaag over de context waarin de zaken die dateren van voor 2009 werden ingediend. U verklaart dat u enkele politieke problemen kende tijdens de Caretaker Government, maar meer weet u niet te vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U weet niet bij welke rechtbank de rechtzaken lopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U weet enkel over een zaak uit 2007 in welke fase ze zich bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaart namelijk dat er bijna een uitspraak is in deze zaak en dat u tien jaar zou krijgen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), maar het is bevreemdend dat u enerzijds verklaart dat er nog geen uitspraak is, maar dat u anderzijds verklaart te weten welke straf u gaat krijgen. U verklaart dat u enkel over de laatste zaak weet wie de andere verdachten zijn. Over de rest van de zaken weet u dat niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U weet niet of er al arrestaties gebeurd zijn in de rechtzaken die tegen u lopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Een dergelijk gebrek aan kennis over de valse zaken ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het is bevreemdend dat u zo weinig kennis hebt over de zaken die tegen u lopen. Men zou om meerdere redenen kunnen verwachten dat u beter op de hoogte bent. Ten eerste, verklaart dat u dat u een advocaat hebt in Bangladesh en dat hij ook uw advocaat is of was in de zaken die tegen u lopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Ten tweede, staat u nog in contact met familie en vrienden in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Ten derde, lopen de zaken die opgestart zijn tegen u al een hele tijd. U hebt in de tussentijd contact gehad met uw advocaat en uw advocaat heeft u informatie verstrekt en documenten bezorgd. Bovendien laat u tijdens het interview vallen dat uw advocaat in de toekomst meer informatie kan verstrekken: uw advocaat zal het te weten komen als er een uitspraak is (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) en uw advocaat zal meer informatie zenden dan datgene wat in zijn brief staat (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Toch hebt u geen kennis over de zaken. Tijdens het gehoor geeft u steeds een andere uitleg: uw advocaat kent de aanklachten niet, want het is moeilijk om aan bewijzen te geraken (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), u contacteert uw advocaat niet omdat bellen geld kost en omdat u geen geld hebt (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), u krijgt geen informatie van uw advocaat omdat hij niet betaald wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), uw ouders zijn oud, dus het is moeilijk om aan informatie te geraken (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) en het is al vier of vijf maanden geleden dat u uw advocaat hoorde (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Geen enkele van deze elementen verklaart waarom u niet op de hoogte kan zijn van de rechtzaken. De rechtzaken lopen al van toen u nog in Bangladesh woonde. Zelfs indien het vier of vijf maanden geleden is dat u uw advocaat contacteerde (wat wijst op weinig interesse), had u daarvoor tijd genoeg om u al te informeren over uw zaak. Uw advocaat kan informatie bekomen want het is hij die u informeerde en documenten bezorgde en het is hij die, volgens uw verklaringen, in de toekomst meer informatie en documenten zal ontvangen. Dat u geen informatie krijgt van uw advocaat omdat u geen geld hebt is tegenstrijdig met uw verklaring dat u geen informatie krijgt omdat u uw advocaat niet kan bellen en met uw verklaring dat uw advocaat u in de toekomst wel kan informeren. Wat er ook van zij, gezien de zaken allemaal dateren van meer dan een jaar voordat u in België aankwam, gezien u tot vier of vijf maanden geleden contact had met uw advocaat en gezien dat uw advocaat toegang heeft of had tot informatie is weinig geloofwaardig dat u zo weinig kennis kan hebben over de rechtzaken die tegen u lopen.

U verklaart dat er een arrestatiebevel tegen u loopt, daarvan hebt u een bewijs. U verklaart dat u niet weet bij welke zaak dit arrestatiebevel hoort (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) omdat u het document niet gelezen hebt. Dit is een blijk van weinig interesse in de ontwikkelingen in de zaken die tegen u lopen en dit ondermijnt uw vrees. Bovendien blijkt uit dit document dat het niet gaat over de zaak uit 2009, het document is namelijk in mei 2008 uitgegeven (groene map, punt 3). Toch staan in dit document dezelfde

verdachten opgegeven als diegene die u opsomde voor de laatste zaak die tegen u loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u dat in alle zaken die tegen u lopen dezelfde verdachten opgegeven werden (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat u van de andere zaken niet weet wie de verdachten zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het andere document dat u voorlegt in verband met de rechtzaken die tegen u lopen, de brief van uw advocaat, bevat enkele bevreemdende elementen. Uit de brief kan afgeleid worden dat hij gericht is aan u en dat hij als doel heeft u mee te delen dat er een zaak werd opgestart tegen u in maart 2008 en dat er een arrestatiebevel werd uitgevaardigd tegen u. Dit is merkwaardig. Ten eerste, is deze brief, die naar u gericht is, opgesteld in het Engels terwijl u meermaals verklaart tijdens het gehoor dat u niet zo goed Engels begrijpt. Ten tweede, is deze brief gedateerd op 21 juni 2010. Dit wil zeggen dat de advocaat u pas op de hoogte bracht van deze rechtzaak op het moment dat u op punt stond Bangladesh te verlaten of Bangladesh al verlaten had (u verklaart namelijk dat u in juni 2010 Bangladesh verliet). Ten derde, lijkt het alsof deze brief is opgesteld op het moment dat u Bangladesh al verlaten had. U wordt aangeraden om niet terug te keren naar Bangladesh en de advocaat adviseert u om in het buitenland te blijven. Dit is tegenstrijdig met uw verklaring dat u de kopie van deze brief al op zak had toen u Bangladesh verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de echtheid van deze documenten en de inhoud ervan. Het voorleggen van documenten moet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Dit is hier niet het geval.

U bent vaag over de plaatsen waar u verbleef nadat u problemen kreeg en over de documenten die u gebruikte om Bangladesh te verlaten. Wanneer u gevraagd wordt waar u verbleef nadat u Dhaka verliet verklaart u dat u achtereenvolgens in Chandpur, Comilla en Chittagong verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). U verklaart dat u van de ene naar de andere plaats trok. Wanneer u gevraagd wordt of u enkel in die drie steden verbleef antwoordt u dat u zich dat niet meer kan herinneren en dat u in veel steden verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Wanneer u gevraagd wordt om toch een inspanning te doen blijft u erbij dat u op veel plaatsen verbleef, maar dat u enkel die drie kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Het is merkwaardig dat u niet weet waar u verbleef in Bangladesh, terwijl u wel alle plaatsen die u passeerde in het buitenland onderweg naar Europa kan opsommen. U weet bovendien niet precies wanneer u Bangladesh verliet en met welke documenten (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U hebt geen enkele kennis over de documenten waarmee u reisde. Dit is merkwaardig. Van iemand die niet met zijn eigen documenten reist kan men, ook al zijn die documenten effectief bij de smokkelaar, verwachten dat hij op z'n minst elementaire kennis heeft over de documenten waarmee hij reist, voor het geval dat hij wordt tegengehouden aan de grenscontrole. Uw vaagheid over de periode na uw problemen en de documenten waarmee u reisde doet vermoeden dat u iets achterhoudt voor het CGVS.

Overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. De brief van BNP heeft een gesolliciteerd karakter. U verklaart bovendien dat u een kopie van deze brief bij u had toen u Bangladesh verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Nochtans is deze brief opgesteld alsof u zich op dat moment al niet meer in Bangladesh bevond. De brief adviseert u om niet terug te keren naar Bangladesh en om in het buitenland te blijven (groene map, punt 1). Dit is tegenstrijdig met uw verklaring dat u zich op dat moment nog in Bangladesh bevond. De nationaliteitsakte (inclusief bewijs van goed gedrag en zeden) is inhoudelijk tegenstrijdig aan uw verklaringen (groene map, punt 4). In de nationaliteitsakte, die dateert van juni 2010, staat vermeld dat u nooit betrokken was bij activiteiten tegen de samenleving en de maatschappij. Dit is bevreemdend gezien dit een officieel document is en gezien er vier of vijf rechtzaken tegen u lopen. De medische documenten die u voorlegt bewijzen enkel dat u in behandeling bent geweest in een hospitaal. Nergens wordt een link gelegd tussen de door u opgesomde feiten en uw verwondingen. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw relaas kan ook geen geloof gehecht worden aan de link tussen uw verwondingen en de opgesomde feiten in uw relaas.

Tijdens het interview, wanneer het gaat over of er al dan niet al een uitspraak is in de rechtzaak van 2007, verklaart u dat de tolk niet alles juist vertaalt en dat het daarom onduidelijk is. Het is weinig geloofwaardig dat de tolk invloed zou hebben op uw antwoorden. Ten eerste, blijkt uit alle andere vragen en antwoorden dat u heel weinig kennis hebt over de rechtzaken die tegen u lopen. Ten tweede, verklaart u zelf dat uw Engels niet goed is. Gezien uw geringe kennis van het Engels is het merkwaardig dat u toch kan afleiden dat de tolk haar werk slecht doet. Ten derde, verklaart u zowel in het begin als op het einde van het gehoor dat u de tolk goed verstaan hebt en dat alle vragen van het CGVS duidelijk waren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin

van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 1 a 2) van het Verdrag van Genève, van de motiveringsplicht van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.1. Verzoeker stelt dat hij geen kennis had van de rechtszaken tegen hem, zelfs niet toen hij in Pakistan (aannemelijk is dat verzoeker Bangladesh bedoeld) was (gelet op zijn ondergedoken leven) tot hij door een agent werd aangesproken op 1 januari 2009. Deze agent kon hem geen tekst of uitleg geven. Omwille van financiële redenen kon hij zijn advocaat niet aanspreken om daarover meer informatie te verkrijgen. Hij weet welke maximumstraf hij riskeert, niet welke uitspraak er is. Verzoeker heeft niet weinig interesse in zijn zaken, maar gelooft niet dat enig verweer iets zal uitmaken in zijn thuisland.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees

bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Zoals gesteld in de bestreden beslissing is het voor een asielzoeker normaal dat hij zoveel mogelijk moeite doet om van de algemene situatie in zijn land van herkomst op de hoogte te zijn, alsook, en in het bijzonder de evolutie van zijn persoonlijke problemen, omdat hij zijn relaas moet baseren op elementen uit zijn land van herkomst die bij hem een reële vrees voor vervolging doen ontstaan. De vaststelling dat het moeilijker is om vanuit het buitenland de ontwikkelingen te volgen in zijn zaak, doet geen afbreuk aan deze redelijke verwachting. De stelling van verzoeker dat hij geen geld heeft om te telefoneren, geen email adres heeft van zijn advocaat, dat de advocaat moet betaald worden en zijn ouders geen geld hebben en zij daarom ook niet zelf informatie kunnen opvragen bij de rechtbank (gehoorverslag, p. 6) overtuigt niet. Verzoeker slaagt er niet in om details te geven in verband met het verloop van de zaak, hieruit blijkt een gebrek aan interesse en dit maakt het niet aannemelijk dat er geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker.

2.1.2. Verzoeker stelt dat het duidelijk is dat hij weinig waarde hecht aan de inhoud van de rechtszaken en arrestatiebevelen omdat ze allemaal vals zijn. Hij wist dat er in de laatste zaak sprake was van vier verdachten. Dat het arrestatiebevel van mei 2008 dezelfde verdachten vermeldt als de laatste zaak verbaast hem niet daar verzoeker in hetzelfde dorp woont en zij met elkaar omgingen.

Verzoeker weerlegt hiermee niet het uitvoerige motief uit de bestreden beslissing met betrekking tot zijn gebrek aan kennis van de rechtszaken die tegen hem lopen in zijn land van herkomst.

Verzoeker stelt dat hij het vreemd vond dat de verwerende partij tijdens het gehoor geen verdere vragen stelde over de andere verdachten. Het leek dat de beslissing na het incident voor de pauze tijdens het gehoor al gemaakt was (gehoorverslag, p. 8).

De Raad stelt vast dat dit geen steun vindt in het administratief dossier. De dossierbehandelaar stelde twee vragen. Verzoeker stelde dat hij geen contact had met de medeverdachten, niet weet of ze gearresteerd zijn of nog leven (gehoorverslag, p. 8) en liet hiermee weten dat hij over geen bijkomende inlichtingen beschikte.

Er was sprake van een incident met de tolk op dat ogenblik. De bestreden beslissing stelt in dit verband: *“Tijdens het interview, wanneer het gaat over of er al dan niet al een uitspraak is in de rechtszaak van 2007, verklaart u dat de tolk niet alles juist vertaalt en dat het daarom onduidelijk is. Het is weinig geloofwaardig dat de tolk invloed zou hebben op uw antwoorden. Ten eerste, blijkt uit alle andere vragen en antwoorden dat u heel weinig kennis hebt over de rechtszaken die tegen u lopen. Ten tweede, verklaart u zelf dat uw Engels niet goed is. Gezien uw geringe kennis van het Engels is het merkwaardig dat u toch kan afleiden dat de tolk haar werk slecht doet. Ten derde, verklaart u zowel in het begin als op het einde van het gehoor dat u de tolk goed verstaan hebt en dat alle vragen van het CGVS duidelijk waren.”* De Raad schaarft zich achter dit motief.

2.1.3. Met betrekking tot de brief van zijn advocaat stelt verzoeker dat niemand wist dat hij nog in het land verbleef (behalve zijn familie) en zijn vlucht door de familie gepland was. Derhalve is het volgens hem ook niet bevreemdend dat zijn ouders aan de advocaat gevraagd hebben om een brief die het één en ander bevestigt.

De brief van een advocaat uit het land van herkomst kan een bijkomend bewijs zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dergelijk document is echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Deze brief geschreven op vraag van verzoeker heeft geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

2.1.4. Betreffende de reisdocumenten stelt verzoeker dat hij samen met de smokkelaars reisde tot en met Turkije. Vanaf Turkije zat hij samen met anderen in de container van een schip en er komen daar geen reisdocumenten bij te pas. Hij merkt op dat er hem geen verdere vragen werden gesteld over zijn reisweg.

Verweerder antwoordt terecht dat de bewijslast rust in beginsel op verzoeker rust en hij moet in de mate van het mogelijke bewijzen aanbrengen van de feiten die hij aanhaalt. Aan verzoeker werd de

mogelijkheid geboden bijkomende verduidelijking te geven en het gaat dan ook niet op andermaal aan te voeren "dat hem geen verdere vragen werden gesteld".

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift een post-factum verklaring om de vastgestelde afwezigheid van reisdocumenten alsnog te verklaren. Bovendien blijkt uit verzoekers toelichting bij zijn reisweg bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij er verklaarde ook in Italië nog bijgestaan te zijn door een smokkelaar (verklaring DVZ, punt 34). Zijn verklaringen zijn niet eensluidend en overtuigen niet.

2.1.5. Inzake het attest van goed gedrag en zeden geeft verzoeker toe dat dit document werd opgemaakt door een ambtenaar maar deze zou van zijn partij geweest zijn. Hij geeft vervolgens een uiteenzetting over het voordeel van de twijfel waarop hij aanspraak meent te maken. De Raad meent dat dit een overtollig motief is.

Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft (het voordeel van de twijfel) stelt artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet : « *De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan: a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven; b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.* »

De Raad meent dat de verzoeker niet in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat het leger en de politie in Bangladesh excessief geweld gebruiken en wijst op het geweld tussen rivaliserende politieke groeperingen (stuk 2 en 3 gevoegd bij het verzoekschrift).

Door een loutere verwijzing naar neergelegde internationale rapporten over de mensenrechtensituatie in zijn land van herkomst weerlegt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing niet. Het is ook geen bewijs van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in zijne hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Verzoeker verwijst naar het reisadvies van het ministerie van buitenlandse zaken. Dit advies is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor (onafhankelijke) instanties, belast met het onderzoek naar de geponde vrees voor vervolging van asielzoekers.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen. Derhalve is ook het tweede middel niet gegrond.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS